

רחמים לא צדק

(המשך מעמוד 43)

צדיק מנתץ את טענת רחמים שנמנע ממנו למכור את מניות מירב ערב המפולת, בכך שהוא קובע שרחמים לא מכר חבילות אלה גם בבנקים אחרים ששם היו לו חשבונות. האם באותו זמן מכר הבינלאומי את מניות מירב? צדיק עונה בוהרות: "אם הבנק מכר מניות בכמויות קטנות מתוך כלל מניות מירב שהוחזקו על-ידו, הוא עשה כן משיקולים שהיננו אותו."

צדיק, מכחיש, כמובן, שהוא ניווט וויסת את מכירת מירב בהגבלות שערך שלא איפשרו לרחמים להיפטר מהסחורה שבידיו. גיבוב השטויות ומסכת השקרים פולשים לתחום הדימיון הפרוע של רחמים ופשוט נבצר מלהתייחס אליהם באורח רציני."

הבטחת

פיצוי ועזרה

ב ינתיים פנה הבנק לרחמים וביקש שיפרע את שני מיליון הרולר שקיבל, או, לפחות, את חלקם. רחמים טוען שהבנק הציע לו לקבל הלוואה נוספת של מיליון רולר כדי לכסות חלק מהפסדיו וחובותיו. ושוב נתחם חווה בחורש מרס '83 שעל-פי רחמים השתמע ממנו כבידור שזוהו חווה הלוואה למראית-עין ופעם נוספת לאחת מחברותיו.

לצדיק גירסה אחרת. לדבריו, היה זה רחמים שפנה אל הבנק וביקש ממנו שיכין עבורו פריסה מחדש של חובותיו לבנק, כדי שלא יעמוד ביתרות-חובה כספיות תוך תשלום ריבית הריגה.

מאז חודש מאי '83 מתנהל משאומתן בין הצדדים לחיסול יתרת החובה ולמכירת חלקים ממניותיו של רחמים. בערב ראשיהשנה תשמ"ד, מספר רחמים, שהוא טילפן אל צדיק ואמר לו שמצבו כבר מנושא וכי הוא ייאלץ לתבוע את המגיע לו. לדיברי רחמים, אמר לו צדיק: "דע לך כי החלטתי לפצות אותך על מה שגרמתי לך, ואני מבטיח להחזיר אותך להיות אותו שאול רחמים שהיית, ואעניק לך כל עזרה אפשרית."

צדיק מכחיש בתוקף עניין זה ואף את הצטייטים שנשמעו כביכול מפיו. רחמים המתין שיוחזר לו כסף ובמקום זאת הוא קיבל הודעות מהבנק שעליו לפרוע את חובותיו על-ידי תשלום מה שקיבל כהלוואה. רחמים חשש שהבנק ידרוש לממש את הנכסים המשועבדים לו, כדי לפרוע את חובות הלוואות ולכן הוא פנה באיחור אומנם, לבית-הדין. הוא ביקש מבית-הדין שיצווה על הבינלאומי להציג בפניו את כל פקודות המכירה שנתן, כדי להוכיח שהוא החזיר חלק מחובותיו, שכית המישפט יכיר באייתקפותם של הסכמי ההלוואות שבין רחמים וצדיק וגם כל השיעבודים, ולהשיב לו את ערכם של מניות מירב בערכן הגבוה, סכום המתקרב כיום לשני מיליארד שקל.

באמצע חודש אוגוסט הופתעה צמרת הבנק הבינלאומי הראשון, כאשר הכתבים הדרומיים פירסמו בעיתונים היומיים בהרחבה על תביעתו של רחמים. ב-16 אוגוסט הוציא בית המישפט המחוזי בבירת הנגב צו המונע מהבינלאומי לממש את הביטחונות שעליהם חתם רחמים. כדיון שנערך במעמד שני הצדדים ב-5 בספטמבר החליט השופט, אברהם פריש, שהבנק לא יוכל לממש בשלב זה את הביטחונות שנתן רחמים כנגד החוב של שני מיליון הרולר, והסתפק באגרה ששילם רחמים לבית-הדין בשך 1200 שקל בלבד.

בתוך זמן קצר ייפתח הדיון עצמו בבית-הדין המחוזי. מכיתבי התביעה וההגנה ברור שהמערכת הבנקאית, העשה מאחורי הקלעים כבורסה וסודות מהדריי-חדרים של ראשי המשק ייחשפו שם. שלא לדבר על השאלה המהותית איך יכול הבנק להיות בריזומנית יועץ השקעות ואינטרסנט כבורסה. משבר הבנקים, אם כן, לא הסתיים. מתחיל שלב חדש, שלב הגילויים בבית-הדין.

בן-ציון ציטריין

כ אשר התלהמו הרוחות, נאלצו השופטים להזכיר כי יאיר קוטלר איננו הנאשם במישפט, אלא עדי-הזומה בלבד. אולם סניגורו של אסף חפץ, עורכי-הדין רן כהן, לא ריחם על העיתונאי. הוא חקר אותו חקירה נגדית נוקבת, עד שהוציא כמעט את העד מכליו. "אני מזהיר אותך שלא להסתבך בשקרים נוספים", צעק הסניגור לעבר קוטלר, והעיתונאי ענה לו: "אל תקרא לי שקרן, כי אתה הוא השקרן!"

היה זה הסיבוב האחרון במישפטו של אסף חפץ, בפני בית-הדין המישפטי של המישטרה. התובע, יהודה וילק, הזמין את העיתונאי הוותיק קוטלר כעדי-הזומה, כדי להעיד בפרשיה שבה התגלתה סתירה בין דבריו של מי שהיה מפקד מחוז תל-אביב, ניצב אברהם תורגמן, ובין דבריו של קצין המישטרה יעקב רו. רו העיד בבית-הדין המישפטי, כי בפברואר 1983 הורה לו מפקדו באותה תקופה, תורגמן, לאפשר לעיתונאי קוטלר להיות נוכח בעת חקירתו של עציר בתוך תחנת-המישטרה. תורגמן, כאשר נחקר על כך בבית-הדין, הכחיש זאת לחלוטין. שני קציני מישטרה תמכו בעדותו של רו, ועל כן נאלץ התובע להזמין את העיתונאי להשמיע את עדותו שלו בפני בית-הדין.

השאלה אם אומנם נתן תורגמן הוראה לאפשר לקוטלר להיות נוכח

קצין-מישטרה רן

מי הירשה לחקור את העציר?

בחקירת העציר יוסף כיסליו, שהיה אז חשוד בגניבות ממוזיאון הארץ, אין לה קשר ישיר למישפטו של חפץ. העומד לדין על הדלפות לעיתונות של חומר בעניין כנופיית ליפא, אך העדות בדבר הליבראליזם של מפקדו לשעבר במישטרה ביחסו לעיתונאים, יש בה כדי להראות על הרוח ששררה באותה תקופה במחוז תל-אביב, וכן חשובה השאלה לגבי המימנותם של העדים תורגמן ורו.

קוטלר הוא דמות ידועה ושנויה במחלוקת. לבית-הדין הגיע לבוש בגדים פשוטים, וכשערו המאפיר נראה יותר כפקיד ממשלתי מודקן, מאשר כעיתונאי נודע.

קוטלר עבר במשך 25 שנים בעיתון הארץ, שם החל את דרכו כעיתונאי ושם סיים אותה כעורך מישנה בשערורייה גדולה, כאשר הגיש תביעה נגד עיתון הארץ. שניסה לצנזר כתבה שכתב על סגן ראש-המשלה דאן, יגאל ידין, מאז, במשך שבע השנים האחרונות, החליף קוטלר שלושה מקומות עבודה, בדרך-כלל בליווי שערוריות ותביעות מישפטיות. הסניגור עשה את שיעוריהבית שלו בחריצות. היה לו הרבה חומר לחקור עליו את קוטלר. הוא היה מעוניין

החוויה הישראלית
The ISRAEL EXPERIENCE

לשוחרי אמנות ותרבות משהו שונה משהו חדש לראשונה בישראל מופע MULTI-MEDIA מזהים

7 ימים בשבוע בשעות: 10, 13, 15, 19, 22 בגירסה העברית ובשעות: 9, 12, 14, 17, 18, 20, 21 בגירסה האנגלית

משהו קורה...!

במרכז החדש בלב יפו העתיקה רח' פסטר 4

ברוסום בלקין / רחל טסלר

זקוק דחוף למודעה?

מודעה

לשרותך 24 שעות ביממה

38 38 38

לבעלי כרטיסי אשראי בלבד